

Arrest

nr. 136 454 van 16 januari 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 30 september 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 september 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 oktober 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 december 2014.

Gelet op de beschikking van 25 november 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 december 2014 in plaats van 11 december 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DECLOEDT en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Soedanees staatsburger van Arabische origine te zijn afkomstig van de wijk Al Kalakla, Khartoum. U verklaart geboren te zijn op 1 mei 1985. Uw vader is afkomstig uit Al Dein, behorende tot de Reizigat. Alvorens u uw hogere studies begon, volbracht u twee maanden militaire dienst in het kamp Al Moahad Jebel Awlia. U studeerde boekhouden en financiën aan de universiteit in Khartoum, maar u werd weggestuurd van de universiteit en u zette uw studies niet verder. U werkte hierna als chauffeur en

als handelaar. U was van 2004 tot 2007 lid van de studentenvereniging Liga van Zonen van Darfur. U schreef pamfletten of opschriften voor de vereniging bij manifestaties. U schreef kleinere pamfletten om bij de handelaars fondsen in te zamelen. U werd tijdens het academische jaar 2004 bij deelname aan studentenmanifestaties meerdere keren gearresteerd, maar u werd dezelfde dag telkens vrijgelaten. Op 20 augustus 2004 werd u door de veiligheidsdienst gearresteerd en gedurende 20 dagen opgesloten. U werd beschuldigd van deelname aan een demonstratie om steun te betuigen aan Darfur. U werd in een spookhuis opgesloten en ondervraagd over uw banden met de rebellenbewegingen in Darfur. U werd na 20 dagen in een wagen gezet en op straat achtergelaten. Er werd u gewaarschuwd dat u de volgende keer gedood zou worden en dat uw zus zou worden genomen. U keerde terug naar huis. In juli 2008 werd u thuis gezocht door de veiligheidsdiensten nadat Omdurman was aangevallen door de rebellen van Darfur. U was niet aanwezig en uw vader bracht u op de hoogte. U dook onmiddellijk onder en ongeveer 20 dagen later besloot u het land te verlaten. Na de aanval op Omdurman werd uw vader meerdere keren geslagen en werd zijn magazijn gesloten.

U werd op 13 juli 2008 op de luchthaven van Brussel-Nationaal tegengehouden. U verliet een vliegtuig komende van Athene, Griekenland en was niet in het bezit van een identiteitsdocument (zie administratief verslag vreemdelingencontrole PV nr. BR.55.FW.111157/08 dd. 13 juli 2008 en BN/4606/06 dd. 13 juli 2008). U hebt op 15 juli 2008 een eerste maal asiel gevraagd in België. U werd teruggestuurd naar Griekenland op 1 oktober 2008, waar u in dezelfde maand oktober 2008 asiel hebt aangevraagd. U reisde via Italië naar Frankrijk. U hebt herhaaldelijk asiel gevraagd in Frankrijk. Uw vingerafdrukken werden na uw eerste asielaanvraag genomen in Frankrijk op 26 februari 2010, op 25 maart 2010, op 23 april 2010 en op 2 juni 2010. U wachtte uw beslissing in Frankrijk niet af en u reisde door naar België. U vroeg een tweede maal asiel aan in België op 25 november 2010.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u weinig interesse toonde in uw asielprocedure door na een eerste asielaanvraag in België naar Frankrijk te vertrekken en daar asiel te vragen, doch na enige tijd terug in België een tweede maal asiel te vragen (zie administratieve dossier). Van iemand die verklaart zijn land van herkomst te zijn ontvlucht en internationale bescherming vraagt, kan verwacht worden dat hij beschikbaar blijft en zijn asielprocedure doorloopt. Het feit dat u dit aanvankelijk niet te doen en besloot België te verlaten, dient dan ook geïnterpreteerd te worden als een gebrek aan medewerking en vertrouwen in de Belgische asielinstanties tot wie u zich wendt voor bescherming. Deze vaststelling tast eveneens de ernst van uw nood aan internationale bescherming aan.

Ten tweede kan worden opgemerkt dat diverse tegenstrijdige alsook steeds wisselende verklaringen betreffende uw identiteit en afkomst de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vrees voor vervolging in ernstige mate ondermijnen.

Hoewel u in het kader van het overnameverzoek ten tijde van uw eerste asielaanvraag voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) beweerde dat uw etnische afkomst Arabier van de Salamat-stam is (zie overnameverzoek dd. 17 juli 2008, punt 6 d) beweerde u in het kader van uw tweede asielaanvraag telkens dat u tot de Al-Reizigat-stam behoorde (zie terugnameverzoek dd. 4 januari 2011 punt 6 d, vragenlijst CGVS dd. 4 maart 2011 punt 7, eerste gehoorverslag CGVS (verder 1ste gehoor) dd. 7 december 2011, p. 3 en tweede gehoorverslag CGVS (verder 2de gehoor) dd. 10 februari 2014, p. 7) en dat uw beide ouders tot de Al-Reizigat-stam behoren (vragenlijst DVZ punt 8). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Reizigat en Salamat van elkaar verschillende Arabische stammen zijn hetgeen het merkwaardig maakt dat u zich zou vergissen over uw eigen etnische origine.

Voorts verklaarde u in het kader van uw overnameverzoek ten tijde van uw eerste asielaanvraag dat u geboren werd op 5 januari 1989 in Noord-Darfur, meer bepaald in Al Dein (zie overnameverzoek dd. 17 juli 2008, punt 5). U bevestigde in uw verklaring voor de DVZ in het kader van uw tweede asielaanvraag dat u op 5 januari 1989 geboren werd te Al Dein (verklaring DVZ dd. 4 maart 2011 punt 4 en 5 en vragenlijst CGVS punt 4 en 5). Echter, tijdens uw eerste gehoor voor het CGVS op 7 december 2011 verklaarde u plotsklaps dat u op 1 mei 1985 werd geboren en dat de eerder genoteerde datum 5 januari 1989 foutief is (1ste gehoor, p. 2). U voegde hier aan toe dat u geboren werd in een buitenwijk van Khartoem, genaamd Al Kalakila El Wehda (1ste gehoor, p. 3). Wanneer de interviewer van het CGVS u hierop toewierp "Voordien zei u [steeds] dat u geboren werd in Al Dein?" (1ste gehoor, p. 3) repliceerde u "Neen, Al Dein is de geboorteplaats van mijn vader" (1ste gehoor, p. 3). U vervolgde tijdens uw eerste gehoor voor het CGVS dat u geboren werd in Khartoem, Al Kalakila, en dat u sinds uw geboorte altijd in

Khartoem woonde (1ste gehoor, p. 3). U verklaarde tijdens uw eerste gehoor voor het CGVS dat u Al Dein nooit bezocht (1ste gehoor, p. 3) en nooit in Al Dein bent geweest (1ste gehoor, p. 3). Het is dan ook bijzonder bevreemdend dat u in het kader van uw tweede gehoor voor het CGVS dd. 10 februari 2014 teruggrijpt naar uw aanvankelijke verklaringen en wederom stelt dat u geboren werd in Al Dein (2de gehoor, p. 3 en 4). Zo verklaarde u tijdens uw tweede gehoor voor het CGVS dat u geboren werd in Al Dein te Darfur (2de gehoor, p. 4) en op 2 of 3-jarige leeftijd met uw beide ouders van Darfur naar Khartoem verhuisde (2de gehoor, p. 4). Tijdens uw tweede gehoor voor het CGVS kwam u voor de derde maal opdraven met een nieuwe geboortedatum en verklaarde u "Ik gaf jullie een verkeerde geboortedatum, maar nu ga ik eerlijk zijn, mijn juiste geboortedatum is 1 januari 1984" (2de gehoor, p. 4) waarna u beweerde dat u een identiteitskaart in uw bezit heeft doch dat uw identiteitskaart bij een vertaalbureau ligt (2de gehoor, p. 4). Hoewel u tijdens uw tweede gehoor voor het CGVS op 10 februari 2010 aldus verklaarde over een Soedanese identiteitskaart te beschikken (2de gehoor, p. 5-6) en de interviewer van het CGVS u hierop uitlegde dat het belangrijk is dat u een kopie van deze identiteitskaart zou overmaken aan het CGVS (2de gehoor, p. 6) en u vroeg een kopie van uw identiteitskaart binnen 5 dagen over te maken aan het CGVS (2de gehoor, p. 4 en 17) deed u dit vooralsnog niet. U lichtte vervolgens toe dat uw identiteitskaart vermeldt dat u geboren werd in Al-Obiedab hetgeen gelegen is ten noorden van Khartoem en geenszins in Darfur en zich op grote afstand van Al Dein bevindt (2de gehoor, p. 5). Hoewel u eerst stelde "eigenlijk werd ik geboren in Al-Obiedab" (2de gehoor, p. 5) benadrukte u even later echter dat u wel degelijk geboren werd in Al Dein doch dat uw vader op uw identiteitskaart foutief liet stellen dat u in Al-Obiedad werd geboren (2de gehoor, p. 5).

Uw steeds wisselende verklaringen voor de Belgische asielinstanties ondergraven in ernstige mate de geloofwaardigheid van de door u opgegeven identiteitsgegevens. Hier kan nog aan toegevoegd worden dat u ook tijdens uw asielaanvragen in Frankrijk verschillende namen gebruikte (2de gehoor, p. 3) en u zich de door u gebruikte geboortedatum en geboorteplaats in Frankrijk niet meer juist herinnerde (2de gehoor, p. 3) en u evenmin herinnerde welk vervolgingsrelaas u in Frankrijk uiteenzette (2de gehoor, p. 7) hetgeen een negatieve indicatie is voor uw algemene geloofwaardigheid.

Ten derde dienen nog volgende bedenkingen te worden gemaakt bij de door u aangehaalde affiniteit die u zou hebben met Darfur en de Liga van Zonen van Darfur.

U stelt dat u werd opgepakt en beschuldigd van banden te hebben met de rebellenbewegingen in Darfur (zie 1ste gehoor CGVS, p.9). U verklaart lid te zijn van de Liga van Zonen of Studenten van Darfur (zie 1ste gehoor CGVS, p.5). U verklaarde tijdens uw eerste gehoor voor het CGVS dat uw vader afkomstig van is van Al Dein, maar dat u bent geboren en opgegroeid in Khartoum en u verklaarde tijdens het eerste gehoor uitdrukkelijk zelf niet in Darfur te zijn geweest (zie 1ste gehoor CGVS, p.3). Op de vraag hoe u zich Darfuri voelt, antwoordde u kort dat u tot Darfur behoort en Darfur behoort tot Soedan (zie 1ste gehoor CGVS, p.10). Ter verduidelijking wordt u gevraagd 'Kunt u uitleggen hoe u zich Darfuri voelt gezien u geboren en opgegroeid bent in Khartoum en u behoort tot een Arabische stam?' waarop u – in algemene bewoordingen – stelt dat jullie slachtoffers zijn van onrechtvaardigheid en er meer dan 200 stammen zijn in Soedan (zie 1ste gehoor CGVS, p.10). U gaat verder door naast de vraag te antwoorden en voegt toe dat iedereen samen als Soedanees gevochten heeft voor de onafhankelijkheid. Als de partij aan de macht is gekomen, is de oorlog in het zuiden begonnen en dat is wat Soedan heeft verdeeld (zie 1ste gehoor CGVS, p.10). Op de duidelijke vraag wat uw band is met Darfur, stelt u alleen dat uw familie van Darfur is en u tot Darfur behoort. U beweert dat u Darfuri bent en dat u weet wat er in Darfur gebeurt (zie 1ste gehoor CGVS, p.11). Hierbij dient echter te worden opgemerkt dat u op de vraag wat er gebeurt in Al Dein aangeeft dat er enkele aanvallen zijn, geleid door de groepen (zie 1ste gehoor CGVS, p.11). U stelt foutief dat in Al Dein het grootste vluchtelingenkamp Kalma is, terwijl dit ten zuiden van Nyala is gelegen (zie informatie administratieve dossier). U verklaart dat de rebellenbeweging JEM actief is in de regio van Al Dein en ook de Arabische milities, janjaweed genoemd, er actief zijn (1ste gehoor CGVS, p.11). U vernoemt de aanval op de luchthaven van Al Dein in 2004 en verder gevraagd naar andere aanvallen verwijst u in het algemeen naar de aanvallen op dorpen of een politiekantoor om wapens te nemen, zonder dat u hierbij verwijst naar enig concrete aanval of incident (1ste gehoor CGVS, p.11). Van iemand die actief is in een groepering van Darfuri studenten en zelf stelt op de hoogte te zijn van de situatie in Darfur, kan toch enigszins verwacht worden dat u spontaan gedetailleerde en concretere gebeurtenissen zou aanhalen. Hoewel u tijdens uw tweede gehoor voor het CGVS stelt geboren te zijn in Al Dein in Darfur (2de gehoor, p.5) bleek u echter niets te weten over Al Dein. Gevraagd in welke regio Al Dein is gelegen (2de gehoor, p. 6) verklaarde u aanvankelijk "Weet ik niet" (2de gehoor, p. 6) en vervolgens beweerde u te denken dat Al Dein in Noord-Darfur ligt (2de gehoor, p. 6) hoewel uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat Al Dein gelegen is in de regio Oost-Darfur (zie informatie in administratief dossier). Gevraagd of u dorpen in de buurt van Al Dein kon benoemen verklaarde u van niet (2de gehoor, p. 6). Gevraagd iets over Al Dein te vertellen repliceerde u "Ik weet niets" (2de gehoor, p. 6). **Uw schijnbaar gebrek aan affiniteit met Darfur maken het ongeloofwaardig dat u werkelijk jarenlang lid zou geweest zijn van de Liga van**

Zonen van Darfur en maken het evenmin aannemelijk dat u als Arabische Soedanees afkomstig uit Khartoum als Darfuri gepercipieerd zou zijn geworden. Wat betreft uw beweerde lidmaatschap van de Liga van Zonen van Darfur legde u tevens uiterst vage en bedenkelijke verklaringen af die uw persoonlijke betrokkenheid bij de Liga van Zonen van Darfur in ernstige mate ondermijnen. Gevraagd "Waarom was u geïnteresseerd om lid te zijn van een Darfuri-organisatie? U bent Arabier en groeide op in Khartoum?" (2de gehoor, p. 14) antwoordde u in vage bewoordingen "Er zijn Afrikaanse en Arabische stammen, Soedan is voor iedereen" (2de gehoor, p. 14). Wanneer de interviewer opnieuw peilt naar uw persoonlijke interesse in de Liga van Zonen van Darfur en u opwerpt "U zei dat het lidmaatschap van de Liga gevaarlijk was? Waarom neemt u deze risico's aangezien u weinig affiniteit aantoonde met Darfur?" (2de gehoor, p. 14) antwoordt u "De Darfuri hebben gelijk en zijn slachtoffer van onrechtvaardigheid" hetgeen opnieuw een algemene stelling is die geenszins uw persoonlijke betrokkenheid voor de Liga van Zonen van Darfur kan aantonen.

Ten vierde dient te worden opgemerkt dat u ook over uw arrestaties en detenties uiteenlopende verklaringen aflegt voor de Belgische asielinstanties die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas in verdere mate ondermijnen.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat u tijdens uw eerste gehoor voor het CGVS verklaart in Soedan in totaal 5 keer te zijn opgepakt en dat deze 5 arrestaties allen plaatsvonden in 2004 (1ste gehoor CGVS, p.8). U verklaarde dat u deelnam aan verscheidene studentendemonstraties en u de eerste 4 keren werd gearresteerd maar dezelfde dag werd vrijgelaten (zie vragenlijst CGVS ingevuld op Dienst Vreemdelingenzaken dd.4.3.2011 en 1ste gehoor CGVS, p.8). Volgens uw verklaringen in het kader van uw eerste gehoor beweerde u dat u de vijfde arrestatie - in augustus 2004 - 20 dagen zou vastgehouden zijn (zie vragenlijst CGVS ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken dd.4.3.2011 en 1ste gehoor CGVS, p. 8 en 10). **Tijdens uw tweede gehoor voor het CGVS legde u echter geheel andere verklaringen af betreffende het aantal arrestaties dat u onderging alsook betreffende de duur ervan.** Zo verklaarde u in het kader van uw tweede gehoor dat u in Soedan 2 keer werd gearresteerd (2de gehoor, p. 13) – telkens in 2005 - en dat u tijdens uw eerste arrestatie 1,5 dag en tijdens uw tweede arrestatie 5 dagen werd vastgehouden (2de gehoor, p. 13). Wanneer de interviewer van het CGVS u hierop vraagt "Werd u [naast deze 2 arrestaties] ooit nog gearresteerd maar kortere tijd vastgehouden?" (2de gehoor, p. 13) repliceert u aanvankelijk van niet (2de gehoor, p. 13). Nadat de interviewer van het CGVS u uitdrukkelijk vraagt "U werd slechts 2 keer in uw leven opgepakt?" (2de gehoor, p.13) zei u dat u 2 keer officieel werd gearresteerd doch een aantal keren voor kortere tijd werd gearresteerd en na 2 of 3 uur weer werd vrijgelaten (2de gehoor, p. 13). U schatte het aantal korte arrestaties op 10 keer (2de gehoor, p. 14). U besloot aldus dat u in totaal 12 keer werd gearresteerd door de veiligheidsdiensten (2de gehoor, p. 14). Aangezien kan aangenomen worden dat arrestaties door de veiligheidsdiensten een behoorlijke indruk op u maakten en aangezien deze arrestaties de kern van uw asielrelaas uitmaken is het bijzonder merkwaardig dat u dergelijke uiteenlopende verklaringen hierover aflegt.

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Een lidkaart van de Liga van Studenten van Darfur dd.5.11.2005 en een studentenkaart van de universiteit van Khartoum dd.5.12.2004 betreffen uw lidmaatschap en studieverleden, maar vormen op zich geen bewijs van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. Het door u voorgelegde rijbewijs vermag evenmin bovenstaande vaststellingen te wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet) *juncto* de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsnorm.

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker het volgende:

"De Commissaris generaal meent dat er tegenstrijdigheden werden vastgesteld omtrent de identiteit en afkomst van concluant (stuk 1, p.2), waardoor zijn asielaanvraag in de bestreden beslissing als "bedrieglijk" afgedaan.

De voorgelegde documenten (i.c. zijn lidkaart van de Liga van Studenten van Darfur dd. 05.11.2005, een studentenkaart van de universiteit van Khartoum dd. 05.12.2004 en zijn rijbewijs) bewijzen wel de identiteit en afkomst van verzoeker dewelke dan ook niet langer in twijfel kunnen getrokken worden.

En zelfs bij twijfel is een grondig onderzoek vereist en mag dit niet onmiddellijk als ongeloofwaardig afgedaan worden.

"Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen."

(RvV 84.248 van 5 juli 2012, T.Vreemd. 2013, p. 67).

Het feit dat verzoeker na zijn verplichte teruggeleiding naar Griekenland op 01.10.2008 via Italië in Frankrijk terecht kwam en aldaar ook asiel aanvraag, bewijst helemaal niet dat concluant weinig interesse had in zijn asielprocedure.

Wel integendeel bleek dat verzoeker stelselmatig aandrang op het bekomen op asiel, ongeacht in wel land hij zich bevond, teneinde de vereiste bescherming te kunnen bekomen daar zijn leven in gevaar is bij terugkeer naar Soedan. Verzoeker gaf aldus steeds uitdrukking aan zijn nood om internationale bescherming te bekomen. Van wie hij deze bescherming krijgt, was voor verzoeker van ondergeschikt belang zolang hij maar bescherming kreeg.

Het feit dat verzoeker uit schrift om nogmaals teruggeleid te worden naar Griekenland niet onmiddellijk oprecht was over diens afkomst en geboortedatum, doet dan ook evident niets af aan het vaststaand gegeven dat verzoeker uit Soedan komt.

Klaarblijkelijk meent verweerder echter dat dit gegeven verwaarloosbaar is in het totaalplaatje van het dossier van verzoekers ?? Verweerder hield aldus geen rekening met de evolutie in de verschillende verklaringen van verzoeker.

Ook maakt dit de asielaanvraag niet ongeloofwaardig aangezien verzoeker zelf aangaf dat hij daaromtrent niet geheel eerlijk was geweest en dit wenste recht te zetten tijdens het tweede verhoor. Gelet op de eerste verplichte teruggeleiding naar Griekenland op 01.10.2008 mocht verzoeker terecht schrik hebben dat dit mogelijks nogmaals zou gebeuren, en verklaart dit dat verzoeker niet onmiddellijk open kaart speelde. Hijzelf heeft dit echter tijdig aangegeven en wenste hieromtrent eerlijk te zijn en open kaart te spelen.

Dezelfde redenering geldt omtrent de arrestaties in hoofde van verzoeker. Verzoeker wenste hetgeen waaromtrent hij geen open kaart durfde te spelen in zijn eerste verhoor recht te zetten in zijn tweede verhoor. Door dit eerlijk te vermelden, kan dit niet tegen verzoeker weerhouden worden.

De voorgelegde documenten (i.c. zijn lidkaart van de Liga van Studenten van Darfur dd. 05.11.2005, een studentenkaart van de universiteit van Khartoum dd. 05.12.2004 en zijn rijbewijs) bewijzen ook de affiniteit van verzoeker met Darfur en de Liga van Zonen van Darfur dewelke dan ook niet langer in twijfel kunnen getrokken worden.

Hierdoor is het oordeel van verweerder minstens manifest onzorgvuldig te noemen.

Voor verzoeker is er een risico op vervolging in de zin van de Conventie.

In de regio Darfur (of Darfoer) kwam men na het staakt-het-vuren in Zuid-Soedan in opstand tegen de centrale regering. Dit heeft tot een burgeroorlog geleid waarbij er sprake is van etnische zuiveringen en vermeende genocide. In 2008 schatten de Verenigde Naties (VN) het aantal doden in Darfur op 300.000. De Soedanese regering ontkent dit en spreekt over 10.000 doden. Miljoenen mensen zijn op de vlucht en wonen in kampen. De Afrikaanse Unie (AU) en de VN zijn in Soedan/Darfur aanwezig met een vredesmacht.

Wikipedia heeft in het bijzonder hier een volledige afzonderlijke pagina aan informatie omtrent dit conflict.

Zelfs het gegeven dat verzoeker een afgewezen asielzoeker blijkt n.a.v. de bestreden beslissing, maakt diens situatie zelfs nog méér precair:

Minstens schendt de bestreden beslissing dan ook manifest de motivatieplicht en de zorgvuldigheidsplicht in hoofde van verweerder.

Elke kandidaat vluchteling heeft immers het recht op een gedegen onderzoek van diens vrees tot vervolging conform de Conventie van Genève, ten eerste wanneer de ingeroepen ernstige problematiek (i.c. de oorlog in Soedan) een dermate gekende en reeds in talloze verslagen van NGO's en westerse overheden aan de kaak gestelde problematiek is."

2.1.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet *juncto* de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsnorm.

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker als volgt:

“Ondergeschikt, dient verzoeker minstens in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus gezien het “reëel risico op ernstige schade” in hoofde van verzoeker bij een gedwongen terugkeer.

Artikel 48/4 Vluchtelingenwet stelt:

[...]

In casu werd het dossier van verzoeker helemaal niet/nooit deugdelijk/zorgvuldig onderzocht in het licht van de eventuele subsidiaire beschermingsstatus.

De zorgvuldigheids- en motivatieplicht in samenlezing met artikel 48/4 Vreemdelingenwet houdt in dat een verzoek tot bescherming (asiel en/of subsidiaire bescherming) ook dient onderzocht te worden of de kandidaat vluchteling – zelfs zo deze om welkdanige reden niet in aanmerking zou komen voor het vluchtelingenstatuut – desgevallend geen reëel risico heeft op ernstige schade bij gedwongen terugkeer (o.a. gevaar voor foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in zijn land van herkomst).

Eén en ander werd in casu niet deugdelijk onderzocht door het CGVS alwaar dit niet werd onderzocht, minstens werd hieromtrent niet afdoende gemotiveerd op het punt van eventuele subsidiaire bescherming wegens de etnische afkomst van verzoeker.

Minstens werd hieromtrent alvast niets teruggevonden in het Administratief Dossier, zodat het verzoeker (en de Raad) minstens onmogelijk is om na te gaan of deze noodzakelijke controle/onderzoek ten gronde wel zou zijn gebeurd door verweerder.

Eén en ander behelst dan ook meest manifest een individueel en reëel risico op ernstige schade (nl. op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing) in hoofde van verzoeker bij een gedwongen terugkeer.

De vraag van verzoeker om minstens te genieten van de subsidiaire bescherming komt dan ook manifest gegrond voor.”

Tevens stelt verzoeker nog het volgende:

“Het ernstig middel hetwelk de schorsing van de aangevochten akte verantwoordt wordt hierboven uiteengezet.

Bij uitvoering van de bestreden akte zal verzoeker manifest een moeilijk te herstellen ernstig nadeel oplopen.

Bij uitvoering van de bestreden beslissing zal verzoeker immers worden teruggeleid naar Soedan, waarbij verzoeker persoonlijk gekrenkt en geschaad wordt in zijn persoonlijke ontwikkeling.

Daarenboven zou dit bijzonder gevaarlijk, omslachtig, duur en onmogelijk zijn voor verzoeker en een onherroepelijk verlies van het merendeel van hun argumenten inhouden welke pleiten voor een continuering van zijn verblijf in België.

Eén en ander maakt dan ook onmiskenbaar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van verzoeker uit.

Hierbij dient benadrukt dat een mogelijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel voldoende is (RvSt. 100.400, 26 oktober 2001).”

2.2.1. Waar verzoeker uiteenzet dat de bestreden beslissing geschorst dient te worden omdat hij anders een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zal lijden, dient te worden opgemerkt dat de Raad, overeenkomstig artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, uitspraak doet over de beroepen die zijn ingesteld tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en dat de Raad te dezen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan bevestigen of hervormen dan wel de bestreden beslissing vernietigen hetzij omdat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Derhalve heeft de Raad niet de bevoegdheid om de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te schorsen overeenkomstig artikel 39/82.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Waar de bestreden beslissing stelt dat verzoeker weinig interesse toonde in zijn asielpprocedure door na zijn eerste asielaanvraag in België naar Frankrijk te vertrekken en daar asiel aan te vragen,

merkt verzoeker terecht op dat hij na zijn eerste asielaanvraag verplicht naar Griekenland werd teruggeleid (administratief dossier, stuk 19). Aldus kan hieruit niet worden afgeleid dat verzoeker een gebrek aan medewerking met en vertrouwen in de Belgische asielinstanties heeft tentoongespreid. Hierbij dient opgemerkt dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Het is immers het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten verzoeker het vluchtelingenstatuut en subsidiaire beschermingsstatuut te weigeren. Aldus volgt uit het feit dat verweerder ten onrechte stelt dat verzoeker een gebrek aan medewerking vertoont omdat hij na zijn eerste asielaanvraag in België, België verlaten heeft, niet dat de overige motieven van de bestreden beslissing niet meer pertinent zouden zijn. Het betreft geen substantiële onregelmatigheid die niet door de Raad kan hersteld worden in de zin van artikel 39/2 van de vreemdelingenwet.

Waar verzoeker stelt dat hij terecht schrik had om teruggeleid te worden naar Griekenland en daarom niet onmiddellijk oprecht was over zijn afkomst en geboortedatum, dient erop gewezen dat op een asielzoeker de verplichting rust om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen voor de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. Aan het feit dat iemand zich wendt tot de autoriteiten van een bepaald land teneinde er diens status van vluchteling te doen erkennen is bovendien inherent het vertrouwen verbonden in de autoriteiten waaraan men de bescherming vraagt. Bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) werd verzoeker er bovendien op gewezen dat hij steeds de waarheid moet vertellen (administratief dossier, stuk 18, p. 1). Tevens dient opgemerkt dat verzoeker zowel bij het invullen van voormelde vragenlijst van het CGVS, als tijdens zijn eerste en zijn tweede gehoor op het CGVS telkens een andere geboortedatum opgaf (administratief dossier, stuk 18, p. 1: 5 januari 1989 – gehoorverslag CGVS 7 december 2011, p. 2: 1 mei 1985 – gehoorverslag CGVS 10 februari 2014, p. 4: 1 januari 1984), hetgeen geheel in tegenspraak is met de op hem rustende medewerkingsplicht. Hetzelfde geldt overigens met betrekking tot verzoekers geboorteplaats, zijn etnische afkomst en zijn verklaringen over zijn arrestaties en detenties. De bestreden beslissing stelt dan ook terecht het volgende: *“Ten vierde dient te worden opgemerkt dat u ook over uw arrestaties en detenties uiteenlopende verklaringen aflegt voor de Belgische asielinstanties die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas in verdere mate ondermijnen. Vervolgens dient te worden opgemerkt dat u tijdens uw eerste gehoor voor het CGVS verklaart in Soedan in totaal 5 keer te zijn opgepakt en dat deze 5 arrestaties allen plaatsvonden in 2004 (1ste gehoor CGVS, p.8). U verklaarde dat u deelnam aan verscheidene studentendemonstraties en u de eerste 4 keren werd gearresteerd maar dezelfde dag werd vrijgelaten (zie vragenlijst CGVS ingevuld op Dienst Vreemdelingenzaken dd.4.3.2011 en 1ste gehoor CGVS, p.8). Volgens uw verklaringen in het kader van uw eerste gehoor beweerde u dat u de vijfde arrestatie - in augustus 2004 - 20 dagen zou vastgehouden zijn (zie vragenlijst CGVS ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken dd.4.3.2011 en 1ste gehoor CGVS, p. 8 en 10). Tijdens uw tweede gehoor voor het CGVS legde u echter geheel andere verklaringen af betreffende het aantal arrestaties dat u onderging alsook betreffende de duur ervan. Zo verklaarde u in het kader van uw tweede gehoor dat u in Soedan 2 keer werd gearresteerd (2de gehoor, p. 13) – telkens in 2005 - en dat u tijdens uw eerste arrestatie 1,5 dag en tijdens uw tweede arrestatie 5 dagen werd vastgehouden (2de gehoor, p. 13). Wanneer de interviewer van het CGVS u hierop vraagt “Werd u [naast deze 2 arrestaties] ooit nog gearresteerd maar kortere tijd vastgehouden?” (2de gehoor, p. 13) repliceert u aanvankelijk van niet (2de gehoor, p. 13). Nadat de interviewer van het CGVS u uitdrukkelijk vraagt “U werd slechts 2 keer in uw leven opgepakt?” (2de gehoor, p.13) zei u dat u 2 keer officieel werd gearresteerd doch een aantal keren voor kortere tijd werd gearresteerd en na 2 of 3 uur weer werd vrijgelaten (2de gehoor, p. 13). U schatte het aantal korte arrestaties op 10 keer (2de gehoor, p. 14). U besloot aldus dat u in totaal 12 keer werd gearresteerd door de veiligheidsdiensten (2de gehoor, p. 14). Aangezien kan aangenomen worden dat arrestaties door de veiligheidsdiensten een behoorlijke indruk op u maakten en aangezien deze arrestaties de kern van uw asielrelaas uitmaken is het bijzonder merkwaardig dat u dergelijke uiteenlopende verklaringen hierover aflegt.”*

Met betrekking tot zijn afkomst uit Darfur en zijn lidmaatschap van de studentenvereniging “Liga van Zonen van Darfur”, stelt de bestreden beslissing terecht als volgt: *“U stelt dat u werd opgepakt en beschuldigd van banden te hebben met de rebellenbewegingen in Darfur (zie 1ste gehoor CGVS, p.9). U verklaart lid te zijn van de Liga van Zonen of Studenten van Darfur (zie 1ste gehoor CGVS, p.5). U verklaarde tijdens uw eerste gehoor voor het CGVS dat uw vader afkomstig van is van Al Dein, maar dat u bent geboren en opgegroeid in Khartoum en u verklaarde tijdens het eerste gehoor uitdrukkelijk zelf*

niet in Darfur te zijn geweest (zie 1ste gehoor CGVS, p.3). Op de vraag hoe u zich Darfuri voelt, antwoordde u kort dat u tot Darfur behoort en Darfur behoort tot Soedan (zie 1ste gehoor CGVS, p.10). Ter verduidelijking wordt u gevraagd 'Kunt u uitleggen hoe u zich Darfuri voelt gezien u geboren en opgegroeid bent in Khartoum en u behoort tot een Arabische stam?' waarop u – in algemene bewoordingen – stelt dat jullie slachtoffers zijn van onrechtvaardigheid en er meer dan 200 stammen zijn in Soedan (zie 1ste gehoor CGVS, p.10). U gaat verder door naast de vraag te antwoorden en voegt toe dat iedereen samen als Soedanees gevochten heeft voor de onafhankelijkheid. Als de partij aan de macht is gekomen, is de oorlog in het zuiden begonnen en dat is wat Soedan heeft verdeeld (zie 1ste gehoor CGVS, p.10). Op de duidelijke vraag wat uw band is met Darfur, stelt u alleen dat uw familie van Darfur is en u tot Darfur behoort. U beweert dat u Darfuri bent en dat u weet wat er in Darfur gebeurt (zie 1ste gehoor CGVS, p.11). Hierbij dient echter te worden opgemerkt dat u op de vraag wat er gebeurt in Al Dein aangeeft dat er enkele aanvallen zijn, geleid door de groepen (zie 1ste gehoor CGVS, p.11). U stelt foutief dat in Al Dein het grootste vluchtelingenkamp Kalma is, terwijl dit ten zuiden van Nyala is gelegen (zie informatie administratieve dossier). U verklaart dat de rebellenbeweging JEM actief is in de regio van Al Dein en ook de Arabische militie, janjaweed genoemd, er actief zijn (1ste gehoor CGVS, p.11). U vernoemt de aanval op de luchthaven van Al Dein in 2004 en verder gevraagd naar andere aanvallen verwijst u in het algemeen naar de aanvallen op dorpen of een politiekantoor om wapens te nemen, zonder dat u hierbij verwijst naar enig concrete aanval of incident (1ste gehoor CGVS, p.11). Van iemand die actief is in een groepering van Darfuri studenten en zelf stelt op de hoogte te zijn van de situatie in Darfur, kan toch enigszins verwacht worden dat u spontaan gedetailleerde en concretere gebeurtenissen zou aanhalen. Hoewel u tijdens uw tweede gehoor voor het CGVS stelt geboren te zijn in Al Dein in Darfur (2de gehoor, p.5) bleek u echter niets te weten over Al Dein. Gevraagd in welke regio Al Dein is gelegen (2de gehoor, p. 6) verklaarde u aanvankelijk "Weet ik niet" (2de gehoor, p. 6) en vervolgens beweerde u te denken dat Al Dein in Noord-Darfur ligt (2de gehoor, p. 6) hoewel uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat Al Dein gelegen is in de regio Oost-Darfur (zie informatie in administratief dossier). Gevraagd of u dorpen in de buurt van Al Dein kon benoemen verklaarde u van niet (2de gehoor, p. 6). Gevraagd iets over Al Dein te vertellen repliceerde u "Ik weet niets" (2de gehoor, p. 6). Uw schijnbaar gebrek aan affiniteit met Darfur maken het ongeloofwaardig dat u werkelijk jarenlang lid zou geweest zijn van de Liga van Zonen van Darfur en maken het evenmin aannemelijk dat u als Arabische Soedanees afkomstig uit Khartoum als Darfuri gepercipieerd zou zijn geworden. Wat betreft uw beweerde lidmaatschap van de Liga van Zonen van Darfur legde u tevens uiterst vage en bedenkelijke verklaringen af die uw persoonlijke betrokkenheid bij de Liga van Zonen van Darfur in ernstige mate ondermijnen. Gevraagd "Waarom was u geïnteresseerd om lid te zijn van een Darfuri-organisatie? U bent Arabier en groeide op in Khartoum?" (2de gehoor, p. 14) antwoordde u in vage bewoordingen "Er zijn Afrikaanse en Arabische stammen, Soedan is voor iedereen" (2de gehoor, p. 14). Wanneer de interviewer opnieuw peilt naar uw persoonlijke interesse in de Liga van Zonen van Darfur en u opwerpt "U zei dat het lidmaatschap van de Liga gevaarlijk was? Waarom neemt u deze risico's aangezien u weinig affiniteit aantoonde met Darfur?" (2de gehoor, p. 14) antwoordt u "De Darfuri hebben gelijk en zijn slachtoffer van onrechtvaardigheid" hetgeen opnieuw een algemene stelling is die geenszins uw persoonlijke betrokkenheid voor de Liga van Zonen van Darfur kan aantonen." De door verzoeker neergelegde lidkaart van de studentenvereniging "Liga van Zonen van Darfur" en zijn studentenkaart van de universiteit van Khartoum (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) zijn niet van aard de voorgaande vaststellingen te wijzigen. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaas te herstellen. Waar verzoeker verwijst naar Wikipedia-informatie over Darfoer, dient opgemerkt dat deze informatie van louter algemene aard is en geen betrekking heeft op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien januari tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS